

Organizacja i funkcjonowanie Inspekcji Transportu Drogowego w zakresie bezpieczeństwa publicznego

Bezpieczeństwo stanowi podstawową potrzebą każdego człowieka i grup społecznych, dlatego też priorytetowym zadaniem każdego państwa powinno być stworzenie i doskonalenie systemu bezpieczeństwa. Państwo powinno tę potrzebę zapewnić w okresie stabilizacji, jak i w czasie zmiennych zagrożeń zewnętrznych i wewnętrznych. W literaturze i praktyce bardzo rzadko można spotkać się z określeniem bezpieczeństwa funkcjonującym samodzielnie. Obok tego, że najczęściej mowa jest o jakimś rodzaju bezpieczeństwa, zwrócić trzeba uwagę i na tą okoliczność, że z reguły występuje ono w odniesieniu do jakiegoś zagrożenia. Można zatem stwierdzić, że wielość rodzajów bezpieczeństwa jest związana ściśle z wielością zagrożeń. W literaturze przedmiotu najczęściej bezpieczeństwo oznacza brak zagrożenia fizycznego albo ochronę przed nim. Trudność zdefiniowania pojęcia bezpieczeństwa wynika też z faktu, że jest to kategoria będąca przedmiotem zainteresowania wielu dziedzin nauki, na gruncie, których powstawały definicje użyteczne w tych właśnie dziedzinach. Podobna interpretacja dotyczy systemu bezpieczeństwa. Wieloznaczność i złożoność definicji bezpieczeństwa sprawia, że bardziej niż poszukiwanie ogólnej definicji, wskazane jest wyróżnienie jego różnych odmian.

Bezpieczeństwo państwa wiąże się z: poczuciem pewności, brakiem zagrożeń, ochroną przed zagrożeniami, a jego zapewnienie obejmuje kwestie polityczne i militarne, a także aspekty go-

spodarcze, ekologiczne, społeczne, etniczne i inne¹. Przyjmując pojęcie bezpieczeństwa państwa jako wyjściowe wyróżnić należy bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne. Bezpieczeństwo wewnętrzne oznacza stabilność i harmonijność określonego podmiotu bądź systemu (podmiotu zbiorowego). Bezpieczeństwo wewnętrzne powinno więc obejmować wszystko to, co wiąże się z równowagą i porządkiem na danym terytorium.

Na bezpieczeństwo wewnętrzne państwa składa się zarówno bezpieczeństwo narodowe (bezpieczeństwo państwa) jak i bezpieczeństwo międzynarodowe, gdyż rolą państwa jest zapewnienie bezpieczeństwa zarówno w wymiarze zewnętrznym (międzynarodowym), jak i wewnętrznym (ogólnospołecznym, jednostkowym). Bezpieczeństwo zewnętrzne to brak zagrożeń ze strony innych organizmów i jest związane z wszelkimi źródłami zagrożeń dla podmiotu, które mają pochodzenie z jego otoczenia, ale także spoza niego².

Składowymi bezpieczeństwa wewnętrznego państwa są: bezpieczeństwo publiczne oraz bezpieczeństwo powszechne. Bezpieczeństwo publiczne to stan braku zagrożenia dla funkcjonowania organizacji państwowej i realizacji jej interesów, umożliwiający normalny, swobodny jej rozwój. Utrzymanie bezpieczeństwa publicznego jest jednym z najstarszych zadań publicznych wiążącym się ściśle z podstawową funkcją władzy publicznej. Formalną gwarancją utrzymania tego stanu są odpowiednie normy prawne, a gwarancją instytucjonalną są kompetentne organy państwa. Zatem w obrębie bezpieczeństwa publicznego można wyróżnić bezpieczeństwo ogółu obywateli państwa – zarówno bezpieczeństwo każdego człowieka, jego życia, zdrowia, mienia, realizacji praw podmiotowych, jak i wszelkich form życia zbiorowego w organi-

¹ A. Misiuk, *Administracja bezpieczeństwa i porządku publicznego*, Warszawa 2008, s. 14–15.

² A. Sekściński, *Bezpieczeństwo wewnętrzne w ujęciu teoretycznym. Geneza i współczesne rozumienie w naukach politycznych*, e-Politikon, Kwartalnik Naukowy Ośrodka Analiz Politologicznych Uniwersytetu Warszawskiego 2013, nr VI, s. 69–70.

zacji państwowej, w której współżyją ludzie, czyli także bezpieczeństwo wszelkich instytucji publicznych i organizacji społecznych, prywatnych itp.³

Obecnie istnieje bardzo dużo różnych zagrożeń bezpieczeństwa i stale pojawiają się nowe typy zagrożeń. Są to zagrożenia: polityczne, militarne, gospodarcze, społeczne, ekonomiczne i ekologiczne⁴, w tym na przykład: konflikty zbrojne, zamachy terrorystyczne, przestępczość, ekscesy chuligańskie, infekowanie systemów informatycznych oraz przestępstwa gospodarcze. Dlatego ważna jest odpowiednia ochrona bezpieczeństwa publicznego, aby człowiek czuł się bezpieczny w swoim otoczeniu, w miejscu zamieszkania, w pracy, w miejscu wypoczynku, a także w miejscach użyteczności publicznej, parkach, komunikacji miejskiej, urzędach, pubach, teatrach itp.

Jednym z zagrożeń bezpieczeństwa publicznego są zagrożenia w ruchu drogowym, Obecnie motoryzacja jest jednym z najważniejszych elementów życia gospodarczego i społecznego. Od wielu lat w Polsce, podobnie jak i na drogach całego świata, obserwuje się coraz większe natężenie ruchu. Konsekwencją tej sytuacji jest wiele niekorzystnych zjawisk. Na przykład, coraz częściej zdarzają się poważne wypadki drogowe, spowodowane eksploatowanymi na drogach pojazdami technicznie niesprawnymi oraz złym stanem nawierzchni dróg. Dużym problemem są różnego rodzaju wypadki drogowe, których przyczyny wynikają zarówno z brawury kierowców, braku nawyków zachowania ostrożności wśród kierowców i pieszych, etc.⁵

Problematyka bezpieczeństwa ruchu drogowego jest wieloaspektowa i obejmuje trzy zasadnicze zagadnienia: człowiek, pojazd i droga, które są ze sobą istotnie powiązane. Pojazd, jako ele-

³ A. Misiuk, *Administracja...*, *op. cit.*, s. 17.

⁴ Z. Ciekankowski, *Rodzaje i źródła zagrożeń bezpieczeństwa*, „Bezpieczeństwo i Technika Pożarnicza / Safety & Fire Technique”, Kwartalnik 2010, nr 1, s. 27–46.

⁵ B. Wiśniewski, S. Zalewski, D. Podleś, K. Kozłowska, *Bezpieczeństwo wewnętrzne Rzeczypospolitej Polskiej*, Warszawa 2008, s. 41.

ment systemu bezpieczeństwa ruchu drogowego często wpływa na rozmiar skutków wypadków drogowych. Pojazdów ciągle przybywa, dominują samochody osobowe, które powodują zatłoczenie na drogach i nie zawsze są sprawne.

Droga, jako element bezpieczeństwa ruchu drogowego, ma wpływ na ilość wypadków oraz rozmiar ich skutków. Do wypadków dochodzi na różnych rodzajach dróg. W Polsce brakuje dróg o wysokim wskaźniku bezpieczeństwa (bezpiecznych autostrad, dróg ekspresowych, czy dwujezdniowych), a drogi jednojezdniowe, dwukierunkowe są niedostosowane do gwałtownie wzrastającego natężenia ruchu oraz często niewłaściwie oznakowane.

Jednak to człowiek jest najbardziej odpowiedzialny za stan bezpieczeństwa ruchu drogowego. Jego edukacja, warunki uzyskiwania uprawnień do kierowania pojazdami oraz umiejętność ratowania innych ludzi są bardzo ważne w celu zapewnienia odpowiedniego bezpieczeństwa w ruchu drogowym⁶.

W Polsce bezpieczeństwo jest prawnie zagwarantowane ustawą konstytucyjną. Wszystkie organy państwa oraz organy społeczne i obywatele mają obowiązek chronić bezpieczeństwo publiczne. Powyższy zapis umożliwił powołanie specjalnych organów, które mają za zadanie ochronę bezpieczeństwa publicznego. Są to głównie formacje uzbrojone, takie jak: Policja, Państwowa Straż Pożarna, Straż Graniczna, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencja Wywiadu, ale też organy nie mające charakteru zmilitaryzowanego, czyli różnego rodzaju inspekcje, np. Państwowa Inspekcja Sanitarna, Inspekcja Weterynaryjna, Inspekcja Ochrony Środowiska, Inspekcja Transportu Drogowego.

Ponadto ważną rolę w zakresie ochrony bezpieczeństwa publicznego pełnią jednostki samorządu terytorialnego. Powiat, z racji swego usytuowania w ramach struktur administracji publicznej, został wyposażony w liczne zadania i kompetencje mieszczące się w kategorii tzw. policji administracyjnej, czyli zadania zapewnia-

⁶ Strategia poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego na obszarze województwa mazowieckiego w latach 2014–2020, Mazowiecka Rada BRD, Warszawa 2014, s. 7–10.

jące ochronę ustalonego stanu prawnego i faktycznego oraz przeciwdziałanie jego naruszeniom.

Administracja publiczna powinna być przygotowana do zapobiegania zagrożeniom, a w razie ich zaistnienia podjąć działania prewencyjne i represyjne. Formalną gwarancją utrzymania tego stanu są właściwe normy prawne.

Za zapewnienie bezpieczeństwa w ruchu drogowym odpowiada między innymi Inspekcja Transportu Drogowego, która powstała 1 listopada 2001 roku na mocy ustawy z dnia 6 września 2001 roku o transporcie drogowym, a inspektorzy transportu drogowego rozpoczęli wykonywanie czynności kontrolnych na drogach w dniu 1 października 2002 roku.

Zgodnie z zapisami wyżej wymienionej ustawy Inspekcja Transportu Drogowego ma za zadanie kontrolować przestrzeganie przepisów związanych z ruchem drogowym – zatem przyczyniać się do poprawy bezpieczeństwa na drogach⁷.

Inspekcja Transportu Drogowego kontroluje przestrzeganie:

- obowiązków lub warunków przewozu drogowego;
- przepisów ruchu drogowego w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- odpowiednich zasad i warunków transportu zwierząt;
- czasu pracy przedsiębiorców osobiście wykonujących przewozy drogowe i osób niezatrudnionych przez przedsiębiorcę, lecz osobiście wykonujących przewozy drogowe na jego rzecz.

Ponadto Inspekcja Transportu Drogowego kontroluje:

- ciśnieniowe urządzenia transportowe pod względem zgodności z wymaganiami technicznymi, dokumentacją techniczną i prawidłowością ich oznakowania;
- rodzaj używanego paliwa;

⁷ Art. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o transporcie drogowym (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1414 ze zm.).

- dokumenty związane z wykonywaniem publicznego transportu zbiorowego;
- prawidłowość uiszczania opłaty elektronicznej⁸.

Dodatkowo Inspekcja Transportu Drogowego prowadzi postępowania administracyjne, w tym wydawanie decyzji administracyjnych na zasadach określonych w ustawie, a także podejmuje inne czynności w sprawach:

- licencji wspólnotowej;
- zezwoleń w międzynarodowym transporcie drogowym i zezwoleń na przewóz kabotażowy;
- formularzy jazdy;
- zaświadczeń na międzynarodowy niezarobkowy przewóz drogowy;
- świadectw kierowcy;
- certyfikatów potwierdzających spełnienie przez pojazd odpowiednich wymogów bezpieczeństwa lub warunków dopuszczenia do ruchu;
- zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;
- zezwoleń zagranicznych i zezwoleń ministra właściwego do spraw transportu⁹.

Do zadań Inspekcji Transportu Drogowego należy także kontrola ruchu drogowego w odniesieniu do kierujących w stosunku do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że kierują pojazdem w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo środka działającego podobnie do alkoholu, a także do tych którzy naruszyli przepisy ruchu drogowego w przypadku zarejestrowania tego naruszenia przy użyciu: przyrządów kontrolno-pomiarowych (przenośnych albo zainstalowanych w pojeździe) albo na statku powietrznym¹⁰.

⁸ Tamże, art. 50 ust. 1.

⁹ Tamże, art. 50 ust. 2.

¹⁰ [Http://www.witd.gdansk.pl/inspekcja/zadania-inspekcji](http://www.witd.gdansk.pl/inspekcja/zadania-inspekcji) (10.01.2015).

Zadania Inspekcji Transportu Drogowego wykonuje Główny Inspektor Transportu Drogowego oraz wojewoda, działający za pośrednictwem Wojewódzkiego Inspektora Transportu Drogowego jako kierownika Wojewódzkiej Inspekcji Transportu Drogowego, wchodzącej w skład wojewódzkiej administracji zespolonej.

Główny Inspektor jest centralnym organem administracji rządowej podległym ministrowi właściwemu do spraw transportu. Jest on powoływany przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego na wniosek ministra właściwego do spraw transportu. Główny Inspektor Transportu Drogowego koordynuje, nadzoruje i kontroluje działalność wojewódzkich inspektorów transportu drogowego¹¹.

Organizację wewnętrzną, szczegółowy zakres zadań i tryb pracy komórek organizacyjnych określa regulamin organizacyjny nadany przez Głównego Inspektora na wniosek dyrektora generalnego.

Działalnością Wojewódzkiego Inspektoratu Transportu Drogowego kieruje Wojewódzki Inspektor Transportu Drogowego. Wojewódzkiego Inspektora powołuje i odwołuje wojewoda, za zgodą Głównego Inspektora¹².

Wojewódzki Inspektorat Transportu Drogowego zapewnia właściwemu terytorialnie Wojewódzkiemu Inspektorowi Transportu Drogowego realizację jego zadań. W skład Wojewódzkiego Inspektoratu wchodzi: inspekcji i wydziały lub samodzielne stanowiska do spraw finansowo-księgowych, kadr, administracyjno-technicznych i prawnych. Czynności związane z realizacją zadań w określonym zakresie wykonują inspektorzy Inspekcji zwani „inspektorami”¹³.

Szczegółową organizację Wojewódzkiego Inspektoratu określa regulamin organizacyjny ustalany przez Wojewódzkiego Inspek-

¹¹ A. Misiuk, *Administracja...*, *op. cit.*, s. 203–204.

¹² Art. 53 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o transporcie drogowym (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1414 ze zm.).

¹³ Tamże, art. 51.

tora i zatwierdzany przez wojewodę, po zaopiniowaniu przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego¹⁴.

Główny Inspektorat Transportu Drogowego powołany jest do kontroli przestrzegania przepisów obowiązujących w zakresie wykonywania transportu drogowego i niezarobkowego przewozu osób i rzeczy. To powołanie realizuje przestrzegając zasady legalności, skuteczności, wydajności i oszczędności. Jego działalność przyczynia się głównie do: poprawy bezpieczeństwa w transporcie drogowym, poprawy warunków socjalnych w transporcie drogowym, ograniczenia degradacji dróg, zwiększenia poziomu przestrzegania prawa przez kierowców i przedsiębiorców wykonujących przewozy drogowe, ochrony rynku transportowego przed naruszeniami zasad nieuczciwej konkurencji, ochrony środowiska naturalnego, ciągłego doskonalenia systemu zarządzania jakością, przeciwdziałania zagrożeniom korupcyjnym¹⁵.

Inspekcja współdziała z Policją, Strażą Graniczną, Służbą Celną, Inspekcją Weterynaryjną, Państwową Inspekcją Pracy, Inspekcją Handlową i zarządcami dróg w zakresie bezpieczeństwa i porządku ruchu na drogach publicznych oraz zwalczania przestępstw gospodarczych dokonywanych w zakresie transportu drogowego lub w związku z tym transportem, z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych organów oraz zadań Inspekcji. Inspekcja współdziała również z organami samorządu terytorialnego, jak również z organizacjami zrzeszającymi przewoźników drogowych¹⁶.

Najważniejszym aktem prawnym dotyczącym zapewnienia bezpieczeństwa w ruchu drogowym jest ustawa o transporcie drogowym, która w przejrzysty i kompleksowy sposób reguluje zakres wymagań w stosunku do podmiotów wykonujących krajo-

¹⁴ Rozporządzenie Ministra Transportu z dnia 11 czerwca 2007 roku w sprawie zasad organizacji wojewódzkich inspektoratów transportu drogowego (Dz. U. z 2007 r., nr 109, poz. 753).

¹⁵ Dane za stroną internetową Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego, www.gitd.gov.pl (10.01.2015).

¹⁶ A. Misiuk, *Administracja...*, *op. cit.*, s. 203.

wy i międzynarodowy zarobkowy przewóz rzeczy lub osób oraz do podmiotów wykonujących niezarobkowe przewozy drogowe krajowe i międzynarodowe. Dzięki tej ustawie wprowadzono do polskiego prawa postanowienia wielu aktów prawa wspólnotowego, zwłaszcza dyrektyw i rozporządzeń określających m.in. dostęp do rynku przewozów ładunków i osób, poziom wykszolenia kierowców wykonujących przewozy drogowe, zakres i warunki pobierania opłat za korzystanie z niektórych rodzajów infrastruktury, zasady przestrzegania przepisów socjalnych (czas pracy kierowców). Ustawa reguluje też odpowiedzialność za naruszenie obowiązków lub warunków przewozu drogowego: podmiotów wykonujących przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem; kierowców, osób zarządzających transportem i innych osób wykonujących czynności związane z przewozem drogowym¹⁷.

Jednakże obok ustawy o ruchu drogowym istnieje wiele innych przepisów prawa związanych bezpośrednio lub pośrednio z bezpieczeństwem ruchu drogowego. Niektóre zapisy są mało precyzyjne i niedostosowane do zmieniających się uwarunkowań zewnętrznych.

Od powstania Inspekcji Transportu Drogowego stopniowo zwiększano jej kompetencje i zadania. W roku 2004 dodano kontrolę wprowadzanych do obrotu ciśnieniowych urządzeń transportowych, w następnym roku kontrolę rodzaju używanego paliwa, a w roku 2007 zadania opisane w dyrektywie 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym.

Ponadto w październiku 2004 r. Inspekcja Transportu Drogowego przystąpiła do Europejskiej Kontroli Drogowej ECR (Euro

¹⁷ S. Paluch, M. Łaski, *Transport drogowy osób i rzeczy, poradnik prawny*, Warszawa 2005, s. 15–16.

Contrôle Route), której celem jest poprawa bezpieczeństwa na europejskich drogach¹⁸.

W 2010 roku w strukturze Inspekcji Transportu Drogowego utworzono Centrum Automatycznego Nadzoru nad Ruchem Drogowym (CANARD) oraz Biuro ds. Elektronicznego Poboru Opłat (BEPO)¹⁹.

Ponadto od 2011 roku Inspekcja Transportu Drogowego ma prawo do kontroli samochodów osobowych w przypadku uzasadnionego podejrzenia wobec kierującego, iż kieruje pojazdem w stanie nietrzeźwości lub w stanie po spożyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu. Natomiast Główny Inspektor Transportu Drogowego uzyskał kompetencje Ministra Infrastruktury w zakresie wydawania uprawnień (licencji, zezwoleń i zaświadczeń oraz świadectw kierowcy) w międzynarodowym transporcie drogowym²⁰.

W ubiegłym roku do zadań przypisanych Głównemu Inspektoratowi Transportu Drogowego dodano kompetencje w zakresie utworzenia Krajowego Rejestru Elektronicznego Przedsiębiorców Transportu Drogowego²¹.

Inspekcja Transportu Drogowego wykonuje samodzielne kontrole, ale także uczestniczy we wspólnych, wzmożonych akcjach kontroli z uprawnionymi do tego celu organami kontrolnymi, w tym z Policją, Strażą Graniczną, Służbą Celną, Państwową Inspekcją Pracy, Inspekcją Weterynaryjną, Inspekcją Ochrony Środowiska oraz Inspekcją Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Wspólne kontrole są ukierunkowane na sprawdzenie przestrzegania przez kierowców poszczególnych regulacji prawnych, a w szczególności na:

¹⁸ www.gitd.gov.pl (10.01.2015).

¹⁹ Kierunki działania Inspekcji Transportu Drogowego w roku 2013 zatwierdzone przez Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, s. 3.

²⁰ Kierunki działania Inspekcji Transportu Drogowego w roku 2015 zatwierdzone przez Ministra Infrastruktury i Rozwoju, s. 3–4.

²¹ Tamże, s. 5.

- kontrolę przestrzegania przez kierowców przepisów o czasie pracy kierowców;
- kontrolę przepisów normujących dostęp do rynku i zawodu, w tym w szczególności posiadania odpowiednich licencji, zezwoleń oraz zaświadczeń;
- kontrolę warunków przewozu towarów niebezpiecznych;
- kontrolę warunków przewozu żywych zwierząt;
- kontrolę warunków technicznych i niezbędnego wyposażenia pojazdów, zwłaszcza dopuszczalnej masy oraz nacisków osi pojazdów;
- kontrolę przepisów ochrony środowiska, w tym regulacji dotyczących transportu odpadów i międzynarodowego przemieszczania odpadów;
- kontrolę rodzaju używanego paliwa w pojazdach mechanicznych;
- kontrolę przewozu produktów roślinnych objętych nadzorem fitosanitarnym²².

Niektóre instytucje wykonują podobne zadania. Na przykład Policja i Inspekcja Transportu Drogowego mogą sprawdzać dokumenty, kontrolować prędkość pojazdów, badać trzeźwość kierowców, sprawdzać stan techniczny pojazdów czy zapisy urządzeń rejestrujących. Zatem należy dążyć do tego aby działania tych instytucji z zakresu bezpieczeństwa ruchu drogowego były spójne.

Inspekcja Transportu Drogowego współdziałała także z organami samorządu terytorialnego i z organami zrzeszającymi przewoźników drogowych. W zakresie poprawy stanu infrastruktury drogowej współpracuje z zarządami dróg²³. Zaś współpraca z organizacjami i stowarzyszeniami zrzeszającymi przewoźników drogowych polega na spotkaniach Głównego Inspektora Transportu Drogowego z przedstawicielami stowarzyszeń przewoźni-

²² Kierunki działania Inspekcji Transportu Drogowego w roku 2015, zatwierdzone przez Ministra Infrastruktury i Rozwoju, s. 17–18.

²³ Tamże, s. 6.

ków, podczas których omawiana jest bieżąca i przyszła działalność inspekcji, a przedstawiciele przewoźników poruszają problemy branży transportowej oraz przekazują swoje oczekiwania²⁴.

Inspekcja Transportu Drogowego bierze także udział w akcjach kontrolnych oraz współpracuje i koordynuje wzajemne akcje kontrolne z innymi organami kontrolnymi. W ramach wspólnych przedsięwzięć realizowanych z Policją można na przykład wymienić cykliczne działania kontrolne w zakresie drogowego przewozu towarów niebezpiecznych oraz akcję „Bezpieczny Autokar”, czy wspólne działania z Urzędem Kontroli Skarbowej (Akcja „BUS”) – ukierunkowane na kontrole pojazdów typu „bus” przewożących osoby²⁵.

Reasumując, istnieje konieczność współpracy Inspekcji Transportu Drogowego z innymi instytucjami, ponieważ odpowiedzialność za problemy zarządzania bezpieczeństwem ruchu drogowego jest rozproszona wśród kilku instytucji i gdyby nie było takiej współpracy podejmowane działania byłyby nieskuteczne. Przykładowo działania edukacyjne w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego prowadzi zarówno Policja, jak i Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad, Inspekcja Transportu Drogowego, Ministerstwo Edukacji Narodowej, Ministerstwo Zdrowia, Sekretariat Krajowej Rady Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, jednostki samorządu terytorialnego i organizacje pozarządowe. Zaś kontrolowaniem prędkości zajmuje się Policja, Straż Miejska (gminna), Inspekcja Transportu Drogowego, Żandarmeria Wojskowa, Straż Graniczna i Służba Celna. Wiele zadań Policji dubluje się z zadaniami Inspekcji Transportu Drogowego. Dlatego współpraca między poszczególnymi organami powinna być stale prowadzona

²⁴ Tamże, s. 20.

²⁵ Akcja „BUS” – wspólne działania Inspekcji Transportu Drogowego i Urzędu Kontroli Skarbowej <http://www.gitd.gov.pl/dla-mediow/aktualnosci/akcja-bus-wspolne-dzialania-inspekcji-transportu-drogowego-i-urzedu-kontroli-skarbowej> (6.03.2015).

i należy dążyć do poprawy przepływu informacji między poszczególnymi służbami.

Dzięki działaniom prowadzonym przez Inspekcję Transportu Drogowego, a także Policję i inne służby, eliminuje się z ruchu drogowego pojazdy niesprawne technicznie, nieprawidłowo oznakowane i wyposażone oraz nadmiernie zanieczyszczające środowisko, a co za tym idzie poprawia się bezpieczeństwo na drogach. W ostatnich latach spadła liczba ofiar śmiertelnych i rannych biorących udział w wypadkach drogowych, co jest bardzo pozytywnym zjawiskiem, biorąc pod uwagę fakt, że na drogach z roku na rok jest coraz więcej pojazdów.

Na poprawę bezpieczeństwa na drogach ma wpływ rozbudowa i modernizacja infrastruktury drogowej, a także prowadzone działania prewencyjne w zakresie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Ponadto duże znaczenie ma usuwanie z ruchu drogowego kierowców zagrażających innym jego uczestnikom, głównie kierowców prowadzących pod wpływem alkoholu lub środków odurzających. Ponadto kary nakładane na kierowców i przewoźników powodują, że częściej przestrzegają oni przepisów dotyczących ruchu drogowego oraz czasu prowadzenia pojazdu, przerw i odpoczynków kierowcy.

Jednak należy zaznaczyć, iż w Polsce ciągle brakuje pieniędzy na poprawę bezpieczeństwa na drogach i aby działania inspekcji były bardziej skuteczne należałoby w budżecie przewidzieć pewną pulę pieniędzy przeznaczoną na działania naprawcze, profilaktyczne oraz prewencyjne w dziedzinie bezpieczeństwa ruchu drogowego. Przede wszystkim istotna jest edukacja społeczeństwa w kierunku pożądaných zachowań. Należy podnosić świadomość ludzi w zakresie bezpieczeństwa na drogach, uczyć ich odpowiednich zachowań oraz organizować kursy pierwszej pomocy. Ponadto należy bezwzględnie egzekwować przestrzeganie przepisów, usuwać z ruchu pojazdy w złym stanie technicznym i nakładać kary za nieprzestrzeganie przepisów ruchu drogowego.